Dosarul nr.2r-185/25 *Judecătoria Străşeni, sediul Călăraşi,*
(2-25003578-02-2r-28012025) *Judecător Igor Sîma*

D E C I Z I E

13 februarie 2025 **municipiul Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Ala Malîi și Roman Pascari

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Spînu Tatiana, de comun cu avocatul Anastasia Melega, în cauza civilă la demersul Inspectoratului de Poliție Călărași, în interesele Tatianei Spînu, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Spînu Nicolae, împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 15 ianuarie 2025, prin care a fost respins demersul Inspectoratului de Poliție Călărași, în interesele Tatianei Spînu, privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie, -

C O N S T A T Ă:

Poziția și soluția instanței de fond:

La 14 ianuarie 2025, prin intermediul Secţiei evidenţă şi documentare procesuală a Judecătoriei Străşeni, sediul Călăraşi, a fost înregistrat demersul Inspectoratului de Poliţie Călăraşi înaintat în interesele Tatianei Spînu, privind aplicarea măsurilor de protecţie a vicimei violenţei în familie.

Cu referire la circumstanţele de fapt ce au determinat înaintarea demersului în interesele Tatianei Spînu, Inspectoratul de Poliţie Călăraşi a invocat că în data de 10 ianuarie 2025, a fost înregistrată sesizarea Tatianei Spînu, domiciliată în satul ***** din raionul Călăraşi, care a fost înregistrată în Registrul de evidenţă a altor informaţii cu privire la infracţiuni şi incidente (R-II) pe faptul existenţei violenţei fizice în familia sa, în decursul unei perioade îndelungate, manifestate prin maltratări sistematice din partea tatălui Spînu Nicolae, inclusiv insultări, înjosiri, certuri şi alte acţiuni violente ce provoacă suferinţei.

După cum este indicat în demersul Inspectoratului de Poliţie Călăraşi, în data de 10 ianuarie 2025, la faţa locului, în cadrul desfăşurării activităţii de constatare, angajaţii poliţiei au evaluat riscurile şi au stabilit circumstanţe din care rezultă o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violenţă în familie şi că persistă un pericol iminent de repetare sau comitere a acţiunilor violente.

Supliment în conţinutul demersului s-a precizat că Spînu Tatiana sesizează sistematic prin intermediul apelurilor la Serviciul naţional unic pentru apelurile de urgenţă „112” despre faptul conflictelor apărute cu tatăl Spînu Ncolae, însă material

probatoriu nu este posibil de administrat reieşind din faptul că certurile au loc la domiciliu, iar Spînu Tatiana refuză de examinarea medico-legală, consiliere psihologică şi se află la evidenţă cu diagnoza schizofrenie nediferenţiată F20.3, fiind încadrată în grad de dizabilitate.

În final, Inspectoratului de Poliţie Călăraşi a solicitat aplicarea, pentru un termen de 90 de zile, următoarelor măsuri de protecţie faţă de Spînu Nicolae: Să stea departe de locul aflării victimei; Să fie obligat să nu contacteze cu victima.

Prin încheierea Judecătoriei Străşeni, sediul Călăraşi din 15 ianuarie 2025 a fost respins demersul Inspectoratului de Poliţie Călăraşi, depus în interesele Tatianei Spînu împotriva lui Spînu Nicolae, privind aplicarea măsurilor de protecţie şi eliberarea ordonanţei de protecţie a victimelor violenţei în familie.

Poziția părților în instanța de recurs:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 16 ianuarie 2025, în termenul de declarare a recursului, Spînu Tatiana a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Străşeni, sediul Călăraşi din 15 ianuarie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Străşeni, sediul Călăraşi nr. 2o/pr- 4/2025 din 15 ianuarie 2025, ca fiind neîntemeiată cu pronunţarea unei noi hotărâri prin care cererea să fie admisă integral.

În susținerea recursului Tatiana Spînu a invocat că nu a particpat la şedinţa de judecată să-şi expună poziţia, deoarece a fost contactată prea târziu pentru a se prezenta la şedinţa de judecată.

Prin urmare, instanţa de fond nu a examinat obiectiv şi imparţial toate împrejurările cauzei, fapt care are ca efect, adoptarea unei soluţii neîntemeiate, cu nerespectarea tuturor drepturilor procesuale, inclusiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil prescris în art. 6 CEDO.

La data de 10 ianuarie 2025 a apelat la Serviciul naţional unic pentru apelurile de urgenţă „112” deoarece tatăl ei fără motiv a numit-o cu cuvinte necenzurate, a apucat de păr şi a lovit cu capul de automobil şi o lovea cu pumnii şi picioarele peste corp.

La 12 ianuarie 2025 tatăl ei Spînu Nicolae fiind în stare de ebrietate alcoolică fără motiv a început să o numească cu cuvinte necenzurate, a lovit cu piciorul în masă şi a răsturnat tot miezul de nucă care îl alegea, unde a ridicat masa și vroia să o lovească cu masa, amenințându-o că o omoară, iar ea a fugit ca să nu o lovească.

Spînu Tatiana susține că-i este frică de tatăl ei, ultimul iniţiază conflicte permanent fără motive, iar la 14 ianuarie 2025 iarăşi a apelat la Serviciul naţional unic pentru apelurile de urgenţă „112” deoarece tatăl ei îi interzice să fac focul, deşi locuiește cu fiica minoră Spînu Liuba anul naşterii 2021, o ameninţă că-i va transmite copilul ei spre adopţie altei familii. Violenţa în familie continuă, acesta doreşte doar să-l iert.

Recurenta susține că este încadrată în gradul II de dizabilitate, iar la moment a depus actele privind prelungirea, dovada căreia o va prezenta pe parcurs. Prin urmare, instanţa de fond nu a examinat obiectiv şi imparţial toate împrejurările cauzei, fapt care are ca efect, adoptarea unei soluţii neîntemeiate, cu nerespectarea tuturor drepturilor procesuale, inclusiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil prescris în art. 6 CEDO.

Intimatul Spînu Nicolae, în termenul fixat de instanța de recurs, nu a depus referință la cererea de recurs.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. (2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

În corespundere cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Conform prevederilor art. 278^6 alin.(3) Cod de procedură civilă, declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.

Potrivit dispozițiilor art. 278^7 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța de judecată emite în 24 ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Articolul 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr. 45 din 1 martie 2007 definește violența în familie ca acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral, iar violenţă fizică ca fiind vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar. Victimă-adult reprezintă persona adultă care a fost supusă actelor de violență în familie sau concubinaj.

Același articol instituite definiția de violență psihologică ca fiind impunere a voinţei sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, ameninţări verbale, afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere și/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere și/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educațional în instituția de învățământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranța proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-și modifice conduita de viață; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Conform art. 3 alin. (1)-(2) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul și victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt:

a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii;

b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

În virtutea art.12 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, persoanele care pot depune cerere despre comiterea actelor de violență în familie sunt:

a) victima;

b) în situație de criză, membrii de familie;

c) persoanele cu funcție de răspundere și profesioniștii care vin în contact cu familia;

d) autoritatea tutelară;

e) alte persoane care dețin informații despre pericolul iminent de săvârșire a unor acte de violență sau despre săvârșirea lor.

Colegiul reține că scopul adoptării Legii nr. 45 din 01 martie 2007 a fost consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale.

Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În același timp, Colegiul subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Corespunzător, prin prisma art. 9 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că legătura dintre Spînu Tatiana şi Spînu Nicolae se determină în condiţie de conlocuire, dat fiind faptul că aceştia sunt legaţi prin rudenie pe linie directă ascendent şi gradul I rudenie părinte-copil (*tată-fiică*). Astfel, se atestă aplicabilitatea normelor referitoare la violenţa în familie în acest context.

Astfel, în contextul prevederilor art. 3 alin. (2) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, Colegul atestă că, la caz, părțile întrunesc prevederile art.

3 alin. (2) lit. b) ale Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, fiind subiecții ai violenței în familie.

În speță, instanța de recurs constată faptul că cererea de aplicare a măsurilor de protecție înaintată de Inspectoratul de Poliţie Călăraşi nu este probată în sensul exigențelor prevăzute de art.278[5] Cod de procedură civilă, primei instanțe, precum și instanței de recurs, nefiindu-i prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că aplicarea măsurii de protecție ar putea preveni un risc real şi imediat, fiind puse în pericol viața şi sănătatea victimei Spînu Tatiana, fiind necesară asigurarea de urgență a protecției acesteia sau preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra ei.

Mai mult ca atât, Colegiul judiciar remarcă că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Astfel, instanța de recurs conchide că riscul aplicării violenței fizice asupra pretinselor victime nu este real și nici iminent, or, între Spînu Tatiana și Spînu Nicolae nu au existat careva acte de violență, confirmate prin probe pertinente sau documentate de către autorități.

Pe de altă parte, Colegiul subliniază că din suportul probatoriu urmează că Inspectoratul de Poliţie Călăraşi nu a prezentat careva probe cu privire la existenţa formei fizice de violenţă, iar pretinsele acţiuni de maltratări sistematice, insultări, înjosiri, certuri, invocate în demers, instanţa de fond le-a examinat prin prisma formei psihologice de violenţă şi a stabilit lipsa unor înscrisuri sau probe ce ar confirma aceste acţiuni.

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar respinge ca nefondate argumentele invocate în recurs precum că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că victima violenței în familie este invalid de gradul II și că a apelat la serviciul „112” la 10, 12 și 14 ianuarie 2025, or, faptul că apelează serviciul „112” nu demonstrează că Spînu Tatiana este victima violenței în familie, în conformitate cu cadrul legal pertinent speței.

Respectiv, faptul că a Spînu Tatiana a apelat de mai multe ori serviciul „112” nu impune instanța de judecată să emită ordonanță de protecție, decât cu condiția ca cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie să fie motivată, întemeiată și probată.

Reieșind din faptul că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, consideră necesar de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge demersul Inspectoratului de poliție Călărași cu privire la eliberarea ordonanței de protecție în privința Tatianei Spînu.

Totodată, instanța de recurs menționează că argumentele invocate de către recurentă și avocatul acesteia în cererea de recurs sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept indicate în cererea cu

privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, considerent din care necesită a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că, prima instanță întemeiat a respins demersul Inspectoratului de poliție Călărași cu privire la eliberarea ordonanței de protecție în privința Tatianei Spînu, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 15 ianuarie 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Spînu Tatiana, de comun cu avocatul Anastasia Melega, împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 15 ianuarie 2025, pronunțată în cauza civilă la demersul Inspectoratului de Poliție Călărași, în interesele Tatianei Spînu, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimei violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Spînu Nicolae.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Ruxanda PULBERE

Judecătorii Ala MALÎI

Roman PASCARI